

KOCZOWNIK (1) *sb m*

A sg k(o)czownika.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek uprowadzający cudzych poddanych: Thakiego dacz obiefzycz koczownyka ktbofz by kolwiek bil, A then czlovyek ma fzią wrocnicz nazath *LibLeg* 6/117v.

MM